

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 32

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, FEBRUARY 26, 1976

LETO LXXVIII. Vol. LXXVIII

Pri primarnih volitvah v New Hampshire zmagal Ford pičlo, Carter prepričljivo

CONCORD, N. H. — Tekma med Fordom in Reaganom pri republikanskih primarnih volitvah je bila tako ostra, da do včeraj zjutraj ni bilo jasno, kdo je zmagal. Ko sta odšla kandidata okoli polnoči počivat, je vodil Reagan, ko sta zjutraj vstala, je bil zmagovalec Ford.

Ford je dobil 54,824 glasov ali 51% vseh, Reagan pa 53,507 ali 49%.

Pri demokratskih primarnih volitvah je dobil: zmerno konzervativni Jimmy Carter 22,895 ali 30%, močno liberalni K. Udall 18,594 ali 24%, prav tako liberalni sen. Birch Bayh pa 12,557 ali 16%.

Slabša sta se odrezala demokratska kandidata Fred Harris, ki je dobil 8,824 ali 11% glasov, ter Sargent Shriver, ki je dobil 6,649 ali 9% glasov.

Ronald Reagan in Jimmy Carter sta v svojih nastopih podarjala, da nista del washingtonske politične skupnosti, in sta kritizirala vsemogočnost zvezne vlade, njeno preobsežnost, ki da je vzrok neučinkovitosti. Zato vidijo politični razlagalci volivnih izidov v podprtji teh dveh kandidatov odpor volivcev proti vsemogočnemu Washingtonu in njegovi birokraciji.

Novi grobovi

Jack J. Omersa

V torek je umrl v Euclid General bolnišnici 71 let stari Jack J. Omersa s 17828 Eastpark Drive, rojen v Sparti, Minn., zaposlen skozi 35 let v Cleveland Twist Drill, mož pok. Jennie, Zupancic, oče Jacqueline J. Hanks in Jamesa G., 6-krat stari oče, brat Julie Johnson, Mae Charmoli, Molly Debelitz, Freda (vsi v Minn.) Frances Usnik (Cleveland), pok. Caroline Bradač in pok. Sophie Ketola. Pokojnik je bil član ADZ št. 12, KSKJ št. 255 in Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v petek, ob 8.45, v cerkev Marije Pomocnice ob 9.30, nato na pokopališče Vernih duš.

Rose M. Graus

V Woman's bolnišnici je umrla 59 let stara Rose M. Graus s 15503 Huntmere Avenue, roj. Somogyi v Clevelandu, žena Freda, mati Mrs. Arthur (Karen) Bumpus, Freda Jr. in Bernette, sestra Franka Somogyi. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v petek, ob 9.30, v cerkev sv. Jerome ob 10. nato na Kalvarijo.

Redka priložnost

MOSCVA, ZSSR. — Pred začetkom 25. kongresa Komunistične partije so bile turkajšnje trgovine polne blaga, ki ga v običajnih časih v njih ni mogoče dobiti, na razpolago je le v popok. Jakoba in Katherine, roj. sebnih trgovinah, kjer se plačuje. Mondelc, Plemel (stare 96 let), je z devizami.

To blago naj bi ustvarilo vtip blagostanja za delegate kongresna, domače in posebno za tuje!

LONDONSKI "TIMES" O "LIBERALNEM REŽIMU" V JUGOSLAVIJI

"The Times", znani list v glavnem mestu Velike Britanije Londonu, je 30. januarja letos prinesel precej obsežen sestavek Bernarda Levina pod naslovom "Če je to liberalni režim, naj ga kar sami imajo". V njem razlagajo položaj SFR Jugoslavije.

Povod članku je vedno močnejša jugoslovanska propaganda v Britaniji, ki ji nasadja predstevi britanski lliburisti, da namreč Jugoslaviji danes vlada režim, "od katerega bi se lahko v Angliji marsikau naučili" in da bi naj "Anglija postala druga Jugoslavija". Vse to v tem smislu, kadar da to ne bi pomenilo konca svoboščin na Britanskem otoku, temveč še izboljšavo tega, kar Anglija ima.

"The Times" zato ugotavlja, da "bi bilo prav, če o Jugoslaviji objavi nekatera stvarna dejstva, zlasti ker se preganjanje v tej državi že več kot eno leto močno stopnjuje, ko Tito sledi korak za korakom zadnjo pot svojega političnega dvojčka Franca.

Agnes Mervar

Na svojem domu na 19471 Ormiston je umrla 82 let starica Agnes Mervar, roj. Sadar, vdova po leta 1972 umrlem možu Jamesu, mati pok. Marie Brule, starci mati Diane (Mrs. Wm. R.) Schmenk, prastara mati Cynthia, sestra pokojnih Franka, Josephine, Matta, Johna in Mary. Pokojna je bila rojena v Drăsči vasi pri Žužemberku v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA.

Vremenski prerok

Večinoma oblačno z možnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 58 F (14 C).

Kissinger se vrnil iz Latinske Amerike

Državni tajnik je v 11 dneh obiskal 6 držav Latinske Amerike in se razgovarjal z nihovimi voditelji o odnosih te do ZDA.

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik Henry Kissinger se je preko Kostarike in Gvatemale vrnil z 11 dni trajajočega potovanja po Latinski Ameriki, tekom katerega je obiskal Venezuela, Peru, Brazilijo, Kolumbijo, Kostariko in Gvatemala. Z voditelji teh in drugih držav se je razgovarjal o mednarodnih vprašanjih, ki zadevajo te države, o bodočnosti Panamskega prekopa in predvsem o novem odnosu, ki bi ga naj ZDA zavzele do Latinske Amerike.

Državni tajnik je pozval v najpomembnejšem govoru, ki ga je imel na samem začetku potovanja v Venezueli, naj bo do stare trenja pozabljena in naj države Latinske Amerike in ZDA začno novo razdobje razumevanja in sodelovanja. Govor ni imel posebnega odziva, vsaj doslej ni bilo kaj takega slišati.

Največ je Kissinger opravil v Braziliji, s katero je v imenu ZDA sklenil sporazum o rednih medsebojnih posvetovanjih o mednarodnih vprašanjih, s čimer je priznal Braziliji ne le vodilno vlogo v Južni Ameriki, ampak tudi položaj velike sile v svetu. V Kolumbiji ni našel pri predsedniku Lopezu podpore za svojo kritiko kubanskega posega v Angoli, v Kostariki pa je ponovil izjavo, da ZDA ne bodo trpeče novega kubanskega vojskega vmešavanja in poseganja v druge države, kot je bilo to v Angoli, v Gvatemali pa si je v glavnem ogledal škodo, ki jo je napravil nedavni potres.

Celoten smotter Kissingerjeve poti v Latinsko Ameriko je bil ogladiti, če že ne odstraniti treh držav tega področja z ZDA, jih opozoriti na nov poskus Castrovke Kube "izvažanja revolucije", pa dobiti nekaj podpore tudi v stališču pri pogajanju ZDA s Panamo o novi ureditvi položaja Panamskega prekopa

Moynihan bo le kandidat?

WASHINGTON, D.C. — U.S. News & World Report od 1. marca 1976 poroča, da je Daniel P. Moynihan odstopil kot poslanik ZDA pri Združenih narodih v New Yorku ne toliko zaradi trenj s Kissingerjem kot zaradi podpore, ki mu jo je ponudil guv. Hugh Carey, če bo kandidat za zveznega senatorja.

Za enkrat se je D. P. Moynihan vrnil predvrat na Harvard univerzo, od koder se ima možnost razgledati. Demokrati bi imeli v njem vsekakor močnega kandidata, ker bi ga kot Irca podpirali ti, pa tudi judje, ker se tako odločno zavzemal za Izrael v Združenih narodih.

Izrael pooblaštil ZDA za pogajanja z arabskimi sosedji

Vlada Izraela je na posebeni seji sklenila pooblaštit ZDA, da povpraša v Egiptu, Jordani in Siriji o možnosti "končanja vojnega stanja".

TEL AVIV, Izr. — Izraelska vlada je po treh urah razpravljanja prišla do sklepa, da bo sporočila ZDA, da lahko povprašajo v Egiptu, Jordaniji in Siriji, sosedih Izraela, če je kakšna možnost za končanje "vojnega stanja" med njimi in Izraelom. Sklep vlade je bil odgovor na vprašanje: Y. Rabini tekomp njegovega obiska v ZDA.

Rabin tedaj ni imel polnomočja vlade, da da odgovor na takoj vprašanje v Washingtonu.

Po vrtnitvi v Izrael je Rabin začel razgovore v krogu vlade o možnostih novih izraelskih umiškov z zasedenega arabskega ozemlja, če arabske države prislanejo na "končanje vojnega stanja" z Izraelom, ki dejansko trajata vse od ustanovitve Izraela.

Arabske države odklanjajo končanje vojnega stanja z Izraelom, dokler se ta ne umakne z vsega arabskega ozemlja, ki ga je zasedel v junijski vojni 1967.

BREŽNJEV ZA DETENTO IN ZA "RAZREDNI BOJ"!

V govoru ob odprtju 25. kongresa Komunistične partije ZSSR v Moskvi je njen glavni tajnik Leonid I. Brežnev priznal koristnost detente z ZDA za razvoj Sovjetske zveze, pa poudaril, da to ne more in ne bo zadržalo Sovjetske zveze pri podpiranju "razrednega boja" in revolucij po vsem svetu.

MOSKVA, ZSSR. — Glavni tajnik Komunistične partije ZSSR Leonid I. Brežnev je v pet ur dolgem govoru ob začetku 25. kongresa Komunistične partije, ki se je začel ta torek, obratil stališča ZSSR v mednarodni in domači politiki, orisal gospodarski položaj in na splošno govoril o razvoju domačosti optimistično. Nič ni omenjal slabe letine in obsežnih nakupov žita v tujini, predvsem v ZDA, ki naj zagotove redno prehrano v Sovjetski zvezi.

Četudi je slišal gospodarske razmere dosti ugodno, ni postavil za novo petletko visokih ciljev, kot se je to dogajalo v preteklosti, ki so potem ostajali neizpolnjeni in povzročili nejavo in kritiko. Novi načrti naj bi bili bližje stvarnosti, četudi je v njih še vedno dosti obljudljivanja, ki ga ne bodo mogli izpolniti.

Brežnev je se obregnil, da predložil ZDA ustavitev nadaljnega razvoja podmornic Trident in bombnika B-1 in dodal, da ta ponudba še vedno stoji ... ZDA so to ponudbo odklonile.

V Washingtonu priznavajo, da sovjeti predlog, pa dodajajo, da je bil nejasen v tem, kaj bi naj Sovjetska zveza omrežila, ker so njeni programi orožnih sistemov tako skriti in ne menjali razpravljanja.

Brežnev je se obregnil, da predložil ZDA ustavitev nadaljnega razvoja podmornic Trident in bombnika B-1 in dodal, da je to dogajalo v preteklosti, ki so potem ostajali neizpolnjeni in povzročili nejavo in kritiko. Novi načrti naj bi bili bližje stvarnosti, četudi je v njih še vedno dosti obljudljivanja, ki ga ne bodo mogli izpolniti.

Dolg govor pred 25. kongresom Komunistične partije Sovjetske zveze je pokazal, da je Leonid I. Brežnev telesno trden, kot so na splošno na Zadnji hodil, in da je tudi trden njegov položaj v vodstvu ZSSR,

o čemer so tudi nekateri dvomili in napovedovali, da bo na tem kongresu odstopil.

Delegati 25. kongresa KP, ki bi naj razpravljajo o obsežnem poročilu Brežneva o delu KP v preteklih letih, so se doslej v glavnem orejevali na hvalo in slavospev Brežnevemu. Razprava se danes nadaljuje.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Sen. Barry Goldwater je včeraj dejal, da bi Richard Nixon "napravil uslugo ZDA, če bi kar ostal na Kitajskem". Senator je obsohl mešanje Nixonova v zunanjji politiki ZDA, ki je po zakonu pridržano predsedniku ZDA in državnemu tajniku. Richard Nixon je med tem končal svoj obisk v glavnem mestu Pekingu in odšel na ogled raznih krajev Kitajske. Na poslovilnem banketu v Pekingu sinči je Nixon reklo, da bo zgrajen most "razumevanja, sodelovanja in priateljstva med Kitajsko in ZDA", ki so ga začeli graditi leta 1972 v njegovim prvim obiskom na Kitajskem.

DETROIT, Mich. — V desetih dneh sredi februarja so ameriške avtomobilske družbe prodale za povprečno 21% več novih avtomobilov kot v istem razdoblju lani.

avtomatično vključeval v sodelovanje. Obtožnica trdi, da je bila Patricia prostovoljna članica in sodelavka SLA. Razprava se danes nadaljuje.

SALISBURY, Rod. — Oblasti so objavile, da so rodezijanske varnostne sile pokončale kak ducat gverilev, ki so vdrli v Rodezijo iz Mozambika. Sem so prišli zastopniki britanske vlade, da presodijo možnost za britansko posredovanje pri pogajanjih med vlado bele manjšine in med črno večino prebivalstva. Sporazum med njima naj bi odstranil nevarnost rasne vojne v Rodeziji in v ostali južni Afriki.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Ford je včeraj imenoval bivšega guvernerja Pennsylvania W. Scrantona za novega zastopnika ZDA pri ZN kot naslednika odstopivemu D. P. Moynihanu.

WATERGATE razpravah, ki ga je pred tedni zadele srčna kap, je včeraj zapustil bolnišnico.

SAN FRANCISCO, Kalif. — Včeraj je bilo končano zasliševanje psihiatra dr. Westa.

ki je trdil, da je Patricia Hearst bila ves čas "Tania" v ujetništvu Symphonie Liberation Army v strahu, da si reši življenje. Ta strah naj bi zadrževal pred begom in jo

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Manager Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 meseca
- Kanada in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 meseca
- Petkovka izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States
\$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; 7.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 32 Thursday, Feb. 26, 1976

Deželni svet Furlanije-Julijanske krajine zavrača slovenščino kot uradni jezik

"Katoliški glas", ki izhaja v Gorici v Italiji, je prinesel 12. februarja 1976 sestavek, ki prikazuje, kako se Slovenci v Italiji bore za priznanje svojega jezika v javnopravnih ustanovah in na kakšne težave pri tem vedno znova naletijo. Vsakega, kdor se za Slovence v Italiji zanima, z njimi čuti, zanima tudi ta boj, zato članek posredujemo našim čitateljem.

Apeliral je nato na vest posameznih svetovalcev in rekel, da bi bil nasproten glas slovenskemu jeziku danes nekaj absurdnega in krivičnega za Slovence v Italiji, in to prav v dneh, ko se naša javnost pripravlja na proslavo v zvezi z Rižarno in v dneh, ko se zaključujejo slavnosti 30-letnice padca fašizma.

Ce boste glasovali proti slovenskemu jeziku, je zaključil dr. Štuka, pomeni, da boste na tak način preklicali vse lepe besede o dialogu, prijateljstvu med narodi in pravičnosti na tem delu sveta. Pomeni tudi, da boste glasovali proti duhu sporazuma med Italijo in Jugoslavijo v Osimu.

Dr. Štuka je demonstrativno zaključil svoj govor v slovenščini. Medtem ko ga je nekajkrat z vzoncem prekinil predsednik zbornice Pittoni, je slovenski svetovalec dejal:

"Zaključujem v slovenščini, gospod predsednik, gospode svetovalci, vedite, da se pravijo našega jezika, našega naroda, našega ljudstva ne da zadušiti, ampak da bo prišel čas, ko si bomo Slovenci izborili pravico govoriti v slovenskem jeziku v vseh izvoljenih svetih, torej tudi v deželnem svetu Furlanije-Julijanske krajine."

Ta demonstrativni nastop v slovenskem jeziku je bil po našem mnenju zelo na mestu, ker je dejansko spravil v zadrgo tiste, ki nam z zakoni in formalnostmi v rokah onemogočajo govoriti v izvoljenih telesih v svojem jeziku.

Seji deželnega sveta je prisostvovalo večje število dajaške mladine in nekaj profesorjev.

V intervjuju za slovenski tržaški radio je dr. Štuka med drugim dejal:

Na krivico, ki nam je bila storjena, bomo seveda primočrno odgovorili. Zadovoljni smo, ko vidimo, da so slovenski rojaki, posebnej pa mladina, pa tudi ves naš tisk in kulturna ter športna in druga društva strnjena okrog pravičnosti našega boja za slovenski jezik.

To nam daje novega poguma in tudi novega upanja. To pomeni, da so ideali jezika in narodne zavesti vedno globoko zakorenjeni v srcih naših ljudi.

Kot Slovenska skupnost bomo za dejansko enakovpravnost našega jezika napravili nove korake, od pisemnih vlog na italijansko in jugoslovansko vladu do novih intervencij v izvoljenih organih. Naš boj seveda ne bo lahek, toda v prepričanju, da pravilno tolmačimo čustva in želje naših ljudi in da bijemo pravičen boj, ki ga gotovo čuti tudi italijanska demokratična javnost, bomo prej ali slej — v to globoko verjamem — tudi uspeli spraviti naš slovenski jezik na tisto stopnjo enakovrednosti, ki mu ga danes ne sme in ne more nihče v Evropi, še manj v Italiji, odrekati.

Mi nismo nikoli dali dosti na zagotovila in obljube jugoslovanske vlade, kar zadeva naših odprtih narodnostnih vprašanj. Vendar se nam zdi nujno, da Jugoslavija kot podpisnica pogodbe z Italijo v Osimu tudi nekaj reče v podporo slovenski manjšini v Italiji!

Ali bomo zopet prepričeni na milost in nemilost svoji sicer kremeniti dobi volji in neumrljivi narodni zavesti tako, kot smo bili pravzaprav vso novejšo zamejsko zgodbino?

* * *

Slovenci v Italiji se prav tako trdo borijo za svoje narodne pravice kot Slovenci na južnem Koroškem. Obaji pričakujejo podporo in pomoč iz Slovenije, ki pa je že enostranska in prevečkrat politično pogojena. SR Slovenija je ena od republik SFR Jugoslavije in vladu v Beogradu največkrat pravite Slovencev v Italiji in Avstriji ne brani dovolj, ne brani tako, kot bi to radi v Ljubljani, kjer položaj svojih rojakov onstran meja boljše razumejo in bolj z njimi čutijo.

Slovenci v svetu, predvsem še v tej naši deželi svobode, na svoje rojake v Italiji in v Avstriji ne smemo pozabiti. Podpirati jih moramo v njihovem boju za narodne pravice moralno, pa tudi materialno, kjer in kadar je to res potrebljeno in mogoče. Prav in nujno je seveda tudi, da smo tolmači slovenskih pravic in slovenskega položaja v ameriški javnosti in na odgovornih mestih.

T. D.

BESEDA IZ NARODA**Balincarski klub na Waterloo Road**

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 8. februarja 1976, je bila letna seja Balincarskega kluba na Waterloo Road.

Ker so se člani odzvali v tako velikem številu, smo se lahko prav živahno pogovarjali in načelo zabavali ter balinali do pozne večere.

Balinjanje je prijetno razvedrilo, pa tudi potrebno, da se človek malo pregiba. Imamo veliko članov, pa še vedno sprejemamo nove. Članarina je samo en dolar na leto. Balinamo vsak dan, tudi ob nedeljah, od ene ure dalje do sedmih večer.

Kakor lansko leto bodo tudi letos balincarske tekme in sicer v soboto in nedeljo, 27. in 28. marca. Prijavite se lahko že sedaj. Prijavnina za skupino je \$20. Pošljite jo na Slovenian Workmens Home, 15355 Waterloo Rd., c/o Joseph Ferrera.

Prav prijazno vabimo k udeležbi na teh tekmcih vse balincarske skupine slovenskih in hrvaških narodnih domov, pa tudi Fairportčane. Zmagovalci bodo prejeli lepe nagrade.

Lep pozdrav vsem!

Joseph Ferrera, blagajnik

Pevski zbor Jadran bo pel 7. marca

CLEVELAND, O. — V Ameriški praznjenju letos dvestoletnico ameriške revolucije za neodvisnost (1776 - 1976). V ta namen se naše organizacije skrbno pripravljajo, da čimbolj dostojno proslavijo to ameriško biseksualno obletnico. Temu praznovanju se bomo pridružili tudi ameriški Slovenci skozi tekoče leto 1976.

Tukajšnji pevski zbor Jadran je v ta namen organiziral poseben pevski koncert, kateri se bo vršil v nedeljo, 7. marca 1976 v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo road ob 3.30 popoldne.

V prvem delu programa bo zbor zapel lepo število slovenskih pesmi, kot so: "Godci", "Moj fanti sem po polju gre", "Nocoj pa, oj nocoj", "Venite rože moje", "Venček narodnih", moški zbor pa ljubko "Urška", "Završki fantje" in "O kresu". V solospetu nam bo zapela priljubljena Florence Unetich, v duetu Angie Zabrek in Florence Unetich.

Drugi del bodo posvetili izključno izvrni pesmi v angleščini v počast dvestoletnice ameriške neodvisnosti.

V izraz samozavesti bodo zapeli domovinsko "This Is My Country", potem udarno "Battle Hymn of The Republic", ono živahnio "Yankee Doodle", obvezno "Their Is a Balm In Gilead", "Beautiful Dreamer", veselo "Johnny Comes Marching Home", "Black Is The Color of My True Loves Hair"; v poklon Daljnemu zapadu bo zbor zapel venček zahodnjaških "Oh Suzanne", "Sweet Betsy From Pike", "Oh Shenandoah" in "Colorado Trail". To bo zaporedno posnetek iz pesniške dobe zadnjih dvesto let v doprinosu ameriških skladateljev.

Pevski zbor Jadran poučuje diplomirani glasbenik Reginald Resnik, ki je izvrstni pianist in učitelj. On bo dirigiral temu koncertu in smo gotovi, da bo najodličneje uglađil zbor za ta koncert.

Po koncertu bomo na željo servirali večerjo v spodnji dvorani. Za plesažljivo bo igral orkester Gil Dobida. Vstopnina za koncertu in plesu je \$2.50. Vstopnice imajo v predprodaji: Jennie Prime, tel. 531-4706, Ann Kristoff, tel. 261-9462, Angie Zabrek, tel. 531-3979 in ostali poznani člani zobra.

Po koncertu bomo na željo servirali večerjo v spodnji dvorani. Za plesažljivo bo igral orkester Gil Dobida. Vstopnina za koncertu in plesu je \$2.50. Vstopnice imajo v predprodaji: Jennie Prime, tel. 531-4706, Ann Kristoff, tel. 261-9462, Angie Zabrek, tel. 531-3979 in ostali poznani člani zobra.

Ko smo opazovali in občudovali umetniške slike naših umetnikov v gornjih prostorih, smo opazili, da so slike bolj stisnjene, ker primanjkuje razstavnega prostora. Ta stavba ni bila grajena za galerijske namene, temveč društvo, ki je zdalo "Narodni dom", je imelo namen zbirati narodne zavedne Slovence, kot nekako središče slovenske družabnosti.

Tenorski del zobra se je povečal, ko se je zadnje čase pridružil zboru poznani ognjegasec iz Lyndhursta Rudi Zakelj. Dobrodošel in upamo, da bo veliko pripomogel zboru s svojim čistim glasom.

Končno naj poudarimo, da bo koncert nekaj izrednega in priporočamo vsem ljubiteljem naše in ameriške pesmi, da ga posetite, kjer bomo skupno pravili dvestoletnico ameriške neodvisnosti, v nedeljo, dne 7. marca, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo road. Vsi ste lepo vabljeni!

Louis Kaferle

Jugoslavija, v kateri živijo . . .

VII.

MILWAUKEE, Wis. — Da bi Ljubljana, ki se bela, to je lepa imenuje, v svoji nôtrani in zunanjih podobi vedno lepši prihajala ter domaćim in tujim prav prijetna postala, je še leta 1857 želel Ljubljani rodoljubni pisatelj J. Lenček. Poslej v slavnostnih govorih, čestitkam in drugim visokodonečim besedam nikoli niso rekli ali zapisali samo Ljubljana, ampak vedno "bela Ljubljana". To je bilo pred mnogo leti, danes radi večjega števila prebivalcev, tovaren in nepremisljenih ljudi Ljubljana ni več bela, temveč bolj siva. Ljubljanski časopisi poročajo, da Ljubljana ni preveč snažna in to sem opazil tudi sam. Ljubljanske ceste, pa tudi ceste drugih mest, so polne nesnage, cigarneti ogorki, mastni odvraženi paketi, sadni odpadki in druga umazanja. Pritožbe občanov, da so ulice umazane, niso iz trte izvite, dežja, ki pripravlja načrti, niso umazanje, pa nis vsek dan. Pogled na živilski trg, posebno zvezd, ko naletiš na gline paradižnike, plesnivo zelenjavjo, gnilo sadje, papir in naše marsikaj, je prav boleč. Torej niso umazana mesta samo v Ameriki, tudi v starem kraju!

Srednje Ljubljane je danes, kjer so glavna pošta, Hotel Slon, Nama in Kavarna Emona. Pred leti na Aleksandrovi cesti, danes Cankarjevi, si lahko gledal proti Tivoliju in kamor je seglo oko, ni bilo nobenega avtomobila, nobenega vozila: Tu, v centru mesta so se meščani vsak večer in ob nedeljah sestajali, se sprejavali vse do vrha Tivolija brez strahu, da bi jih kaj podrlj. Na to ljubljansko promenade so prišli ljudje iz vseh krajev Ljubljane. In še nekaj: vsak meščan, meščan, ki je kaj dal nase, si je nataknal na glavo klobuk, ovil ovratnik s kravato, z zlikanimi blažnicanami in s čistimi čevljimi. Dekle, ki je imelo samo pošvedrane pete, je bilo v moskih očeh nepopolno.

Taka je bila Ljubljana pred vojno, danes je na tej cesti, kamor seže oko, avto pri avtomobilu, avtomobili in ljudje pročkajo ceste, kjer se jim zljudi, in ce ne paži, si hitro v bolnišnici, lahko pa tudi v mrtvačnici. V srednji Ljubljane se ljudje gnetejo, prerivajo in hite na vse strani. Nekateri so oblečeni po zadnji modi, dostojno in okusno, nekateri moški in dekleta so oblečeni po pretirani modi in zgledejajo kot maškare. Nekateri so oblečeni po zanemarjeni huliganški modi in ne razloči fantata dekleta. Ko sem opazoval zbor, ki je bil pred vojno, samo veliko bolj zanemarjen. Stranišča nečista, v čakalnicah in v restavracijah ti zavajajo v nos neprijeten smrad po cigaretinem dimu, alkoholu in po človeškem znoju. V restavraciji in pivnici je polno mladih ljudi, ki se krohotajo, pušijojo in prekajo v nekem čudnem jugoslovanskem harezmu. V prvem razredu brzolavaka ni nič bolje. Ko vstopiš v voz in kupe, te pozdravi nezanesljiv smrad. Čeprav je prostora za 8 ljudi, ti širje leže križem-kražem in ti ne dajo prostora, ce ne zagroži z miličnikom. Stranišča v vozu so radi nečistoče in smrad skoraj nepravobara. Ko je Martin dobil sedež v kupeju, je sprevodnik dejal, da naj potripi do Trsta, potem bo imel pravno vlogo v Trstu.

Na koncu je bil Ljubljana pred vojno, danes je na tej cesti, kamor seže oko, avto pri avtomobilu, avtomobili in ljudje pročkajo ceste, kjer se jim zljudi, in ce ne paži, si hitro v bolnišnici, lahko pa tudi v mrtvačnici. V srednji Ljubljane se ljudje gnetejo, prerivajo in hite na vse strani. Nekateri so oblečeni po zadnji modi, dostojno in okusno, nekateri moški in dekleta so oblečeni po pretirani modi in zgledejajo kot maškare. Nekateri so oblečeni po zanemarjeni huliganški modi in ne razloči fantata dekleta. Ko sem opazoval zbor, ki je bil pred vojno, samo veliko bolj zanemarjen. Stranišča nečista, v čakalnicah in v restavracijah ti zavajajo v nos neprijeten smrad po cigaretinem dimu, alkoholu in po človeškem znoju. V restavraciji in pivnici je polno mladih ljudi, ki se krohotajo, pušijojo in prekajo v nekem čudnem jugoslovanskem harezmu. V prvem razredu brzolavaka ni nič bolje. Ko vstopiš v voz in kupe, te pozdravi nezanesljiv smrad. Čeprav je prostora za 8 ljudi, ti širje leže križem-kražem in ti ne dajo prostora, ce ne zagroži z miličnikom. Stranišča v vozu so radi nečistoče in smrad skoraj nepravobara. Ko je Martin dobil sedež v kupeju, je sprevodnik dejal, da naj potripi do Trsta, potem bo imel pravno vlogo v Trstu.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare in starejše slovenske umetnosti.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare in starejše slovenske umetnosti.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare in starejše slovenske umetnosti.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare in starejše slovenske umetnosti.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare in starejše slovenske umetnosti.

Na današnji Cankarjevi cesti blizu Tivolija stojita dva slovenska kulturna hrama, Opera in Narodni dom, oziroma Narodna galerija, katera je osrednji zgodovinski muzej stare

Ludvik Čepon:

Obrobne z obiska doma

XIII.

Sedaj pa nekaj o "močnih ženah", ki jih tako visoko povzdižejo v hvali Sv. pisma na koncu Knjige pregovorov. Na moje nemalo presenečenje, v Ljubljani ta rod žena še ni izumrl. Seveda to velja tudi za druge kraje. Najprej o ljubljanskih gospoh. Kaj je tako posebnega na takozvanih ljubljanskih gospoh? Odlukujejo se po nadarenosti, velikokrat tudi po globoki formalni izobrazbi. Kar jih nadalje odlikuje, je pa to, da imajo zelo dober, fin okus. Zato se tudi oblačijo izredno okusno. Največ je pa to, da so ljubljanske gosphe pripravljene pomagati vedno in povsod, tudi takrat, ko človek od njih tegane bi pričakoval. Odkril sem, torej v svoje začudenje, da ta rod še živi in je na delu tako dobro kot kdaj poprej.

Nanizal bom nekaj primerov. Začeti moram seveda z nekdanjo ljubljansko županjico, go Peričeve. Zakaj z njo in zakaj o njej? Jaz sem ji bil predstavljen in sem se z njo in družino seznanil že koncem mojih gimnazijskih let. Lujo Šuklje, moj dolgoletni sošolec na klasični gimnaziji, me je s Peričeve družino seznanil. Ostal sem družinski prijatelj dolga leta, vse do mojega odhoda v tujino. Pozneje smo si še dopisovali. Lujo Šuklje je nečak ge Peričeve. Ga Perič in Lujotova mati sta namreč Goljevi. Šuklje je vnuk nekdanjega deželnega glavarja Šukljeta. Same znamenite družine, v katere sem bil vpeljan po Lujotovi prijaznosti in dobroti.

V oddelku A klasične gimnazije se je nabralo kar lepo število otrok iz družabno visoko stojecih družin. To je bila politika gimnazije: oddelek A je bil predvsem za mestne sinove. Kako sem jaz, bajtarski otrok, zašel v to družino? To je moral biti igra življenja, ki ubira svoja pota, ne oziraje se na naše odločitve in načrte.

V omenjenem oddelku je bil npr. sin priznanega zdravnika Serkota, sin profesorja Verbica, sin svetovno znanega šahista M. Vidmarja, sin prof. Vogelnika, brat škofijskega kanclerja dr. Jagodica in seveda vnuk deželnega glavarja Lujo Šuklje in potem toliko drugih.

Z Lujetom sva bila v razredu vseskozi rivala za prvo mesto. Pa vseskozi zelo dobra prijatelja. Njegovi talenti so bili vseskozi v poudarkom na matematiki, geometriji, fiziki. Zelo precisen talent. In ta talent je Lujo v življenju zelo dobro izrabital.

Najvišje na družabni in akademski lestvici sta se povzpela vprav Lujo Šuklje in Adolf Vogelnik. Šuklje je danes ne samo profesor fizičnih znanosti na ljubljanski univerzi, ampak tudi svetovno priznan znanstvenik in izvedenec v gradnji cest in mostov. Izdaja knjige iz sive stroke tudi v drugih svetovnih jezikih in predava kot gost na evropskih in tudi ameriških univerzah. Adolf Vogelnik. Dolfe smo mu rekli sošolci, je bil prvak jugoslovanskih šahistov in pozneje za gotova leta celo rektor Ljubljanske univerze.

Klical sem go. Peričeve najprej po telefonu, kmalu po prihodu v Ljubljano. Domenili smo se za obisk. Vprašal sem, če lahko pride z menoj tudi Tom. Moj namen pri tem je bil, da Toma vsaj malo uvedem in seznamim s slovenskimi običaji, kulturo in posebej še z našo slovensko in slovansko gostoljubnostjo, ki je nima primere in ki je še živa in na delu kot vedno v preteklosti. Seveda sva bila ob dobrodošči.

Gospa Peričeva ne zna angleško; doma je seveda popolnoma v nemščini — stara šola. Malo drugi še ni bil niti rojen. Ta

Droblinec z lemonskega hribčka

Lilija Mohikance —

Kateri Tekakwitha

Leta 1844 so ameriški škopje, zbrani na cerkvem v Baltimoru (tudi Baraga je bil med njimi) prosili sv. stolico, da bi začela s procesom za kanonizacijo Indijanke Kateri Tekakwitha. Pij XII. je l. 1943 dal naslov "častiljiva". To je prva stopnja na poti do svetništva. To bodoč svetnico si lastijo Amerikanci in Kanadčani, ker je bila rojena v New Yorku in umrla blizu Montrealja. Molijo, da bi bila letos proglašena blaženim na Veliko noč 18. aprila, ker je ta dan ravno 300 let, od kar jo je krstil jesuit Jacques Lamberville.

Za Amerikance je ta datum (18. aprila) važen tudi zato, ker se bomo takrat spominjali nočne ježe Paul Revere-ja. Vtihotapil se je iz Bostonia in na poti v Lexington svaril ljudi, da se bližajo Angleži.

Tekakwitha bi se kar dobro počutila med nami, ako bi sedaj živila. Saj je v njeni dobi šla skozi vse, kot moramo mi sedaj.

Bila je mlada — umrla je, ko je bilo 24 let. Mladina ima v nji vzornico.

Zivila je čisto, zato jo imenujemo Lilijo. To je bilo nekaj izrednega med poganskimi Indijanci, ki te krščanske čestnosti poznali, ne razumeli, jo zanicevali. Morala je zatisniti oči,

da se ni okužila, zapreti ušesa, zavarovati svoje srce. Ali nismo

drugi otrok je bil sedanji dr. Ludvik Perič-Golia, ki je torej pustumen. Gospa se je odslej posvetila vzreji in vzgoji otrok, Marjane in Ludvika, skrbil in negi svojega brata Pavla Golia, ravnatelja Drame, ki je pri njej stanoval. Pavel je bil dolgo let rahlega zdravja. Jaz sem bil doma v družini ne samo zaradi prijateljstva z nečakom gospes Lujetom. Še kaj je tom, ampak predvsem zato, ker sem bil prisiljen založiti Indijancev po munciju. Vse za denar in oblast — kot danes...

Kahotake, krščena Marija, je bila katoličanka. S starši je živila blizu Montrealja v Kanadi. Ko so ji umrli, jo je vzela k sebi farmarska družina. Vzgajili so jo v dobro katoličanko. Naselite so napadli Mohikanci. Počeli so večino ljudi in mladino odpeljali s seboj v sužnost. Med njimi je bila Marija. Sele 12 let je bila. Osem let je bila glavarjeva sužnja in potem njegova žena. V Asseronou se jima je rodila l. 1656 Kateri. Kot smo že prej omenili, je glavarjeva družina zbolela za kozami. Starši so umrli, Kateri je pa bolezna spadila obraz in jo pustila skoraj slepo. Večkrat se je Božu zahvalila za to milost. Ker nima bila lepa, niso indijanski boriči silili za njo.

Ko je hodila, je tipala pred seboj, da bi kam ne zadela. Zato

mi na istem? Svet se potaplja v nečistosti; abortion, pornografska, zakonska nezvestoba... Naša dobra katolička dekleta so nam prelep zgled, da lilije morejo uspevati tudi v svetu nemoralu, ki jih obdaja. Potrebujemo pa veliko mero junaštva; dobijo ga tam, kjer ga je prejemala Kateri — v zakramentih.

Amerika in Kanada imata sedaj veliko opravka, da dobita domove za begunce. Tudi Kateri je bila priganjana zavoljo vere. Zbežati je moralna v Kanado, da mogla po veri živeti.

Kateri je pripadala k narodu Iroquois. Njena mati je bila algonkinska princezinja, ki je poročila glavarja Mohikancev.

Štiriletna je izgubila starše. Umrla sta za kozami. Bolezen je Kateri spačila obraz in jo postila napol slepo. (Pravijo, ko je umrla, so vse brazgotine izginile in obraz je zažaren v lepoti.)

Bila je pobočna. Najbolj je ljubila sv. mašo in adoracijo presv. Evharistije je bila njena sreča na zemlji.

Zivila je v svetu, tako podoben našemu:

1. "Dobri ljudje" so bili slabiči, ki so pustili, da je hudo bila prevladovala. (Abortion, pornografija, popuščanje, zaloganje našlih sovražnikov z ženim itd.) Pijanje je delalo divjake še bolj divje. (Ali ni med nami pijancev?)

2. Neprestani boji med indianskimi rodovci so jih uničevali. Če bi Kateri živila sedaj, bi vse dobro razumela. Ona je svetnica za naš čas.

Irokvajci so bili bojevit narod. Tvorili so ligo, h kateri je spadalo 5 rodov: Cayuga, Seneca, Mohawk, Onondaga in Oneida. Neprestano so napadali Hurone; hoteli so jih iztrebili. Pomorili so 10,000 Huroncev. Leta 1649 so mučili tudi jesuita John de Brebeuf-a in Gabriela Lalemonta. 10 let pred rojstvom Kateri so v njeni vasi umrli mučeniške smrti jesuiti Isaac Jacques, John de la Londe in Rene Goupil. Nizozemci in Francuzi so zlagali Indijancev z oložjem in muncijo. Vse za denar in oblast — kot danes...

Kahotake, krščena Marija, je bila katoličanka. S starši je živila blizu Montrealja v Kanadi. Ko so ji umrli, jo je vzela k sebi farmarska družina. Vzgajili so jo v dobro katoličanko. Naselite so napadli Mohikanci. Počeli so večino ljudi in mladino odpeljali s seboj v sužnost. Med njimi je bila Marija. Sele 12 let je bila. Osem let je bila glavarjeva sužnja in potem njegova žena. V Asseronou se jima je rodila l. 1656 Kateri. Kot smo že prej omenili, je glavarjeva družina zbolela za kozami. Starši so umrli, Kateri je pa bolezna spadila obraz in jo pustila skoraj slepo. Večkrat se je Božu zahvalila za to milost. Ker nima bila lepa, niso indijanski boriči silili za njo.

Ko je hodila, je tipala pred seboj, da bi kam ne zadela. Zato

so ji Indijanci dali ime: Te Ka Kwitha, to je "Tista, ki hodi s stegnjemi rokami". To pa pomeni v indijanskem jeziku kot svetopisemska močna žena.

Kateri je bila nedolžna, četudi ni bila krščena in je živila med pogani. Ni se udeleževala orgij in plesov. Tudi ni hotela biti zenskimi tja, kjer so mučili ujetnike. Njeni teti sta jo hoteli vzeti s seboj, da bi se navadila "uživati" take krute prizore. Nista upseli. Ko je prišel v vas kak misjonar, se je ubogo dekle balo srečanja z njim, ker je bil njen stric zagrizen sovražnikom.

Kateri je pripadala k narodu Iroquois. Njena mati je bila algonkinska princezinja, ki je poročila glavarja Mohikancev.

Štiriletna je izgubila starše. Umrla sta za kozami. Bolezen je Kateri spačila obraz in jo postila napol slepo. (Pravijo, ko je umrla, so vse brazgotine izginile in obraz je zažaren v lepoti.)

Bila je pobočna. Najbolj je ljubila sv. mašo in adoracijo presv. Evharistije je bila njena sreča na zemlji.

Zivila je v svetu, tako podoben našemu:

1. "Dobri ljudje" so bili slabiči, ki so pustili, da je hudo bila prevladovala. (Abortion, pornografija, popuščanje, zaloganje našlih sovražnikov z ženim itd.) Pijanje je delalo divjake še bolj divje. (Ali ni med nami pijancev?)

2. Neprestani boji med indianskimi rodovci so jih uničevali. Če bi Kateri živila sedaj, bi vse dobro razumela. Ona je svetnica za naš čas.

Kateri je imela težko življenje. Z njenim krstom se je začelo preganjanje. Njen stric je podkupil Indijanca, naj navidez napade Kateri, češ, da bi bo odsekal glavo s sekiro. Ni bežala, vdano je čakala udarca, ki bi ji odprl nebesa. Otroci so se ji začeli režali v obraz. Člani družine so jo imenovali lenobo, ker je hodila v cerkev. Skrili so hrano, da ni včasih po več dni ničesar zaužila. Najhujše je pa bilo, ko so jo obrekovali in jo dolžili nečistosti. Kristjani so pa vedeli, da je bila angel in so jo spoštovali. Pater Lamberville je videl njeno trpljenje. Pomagal ji je, da je v spremstvu kanadskih krščanskih Indijancev počenila v jezuitski misijoni sv. Frančiška Ksaverija. Po dveh letih preganjanja je našla med krščenim Indijanci mir in srečo. Bila je vsem svetel zaled.

Kateri je imela težko življenje. Z njenim krstom se je začelo preganjanje. Njen stric je podkupil Indijanca, naj navidez napade Kateri, češ, da bi bo odsekal glavo s sekiro. Ni bežala, vdano je čakala udarca, ki bi ji odprl nebesa. Otroci so se ji začeli režali v obraz. Člani družine so jo imenovali lenobo, ker je hodila v cerkev. Skrili so

nebesko krasoto. Vsi navzoči so jokali od ganjenja. Šele 24 let je bilo, ko je nebeski Ženin presadil "Lilijo Mohikancev" v svoj svet.

Kateri je bila nedolžna, četudi ni bila krščena in je živila med pogani. Ni se udeleževala orgij in plesov. Tudi ni hotela biti zenskimi tja, kjer so mučili ujetnike. Njeni teti sta jo hoteli vzeti s seboj, da bi se navadila "uživati" take krute prizore. Nista upseli. Ko je prišel v vas kak misjonar, se je ubogo dekle balo srečanja z njim, ker je bil njen stric zagrizen sovražnikom.

Kateri je pripadala k narodu Iroquois. Njena mati je bila algonkinska princezinja, ki je poročila glavarja Mohikancev.

Štiriletna je izgubila starše. Umrla sta za kozami. Bolezen je Kateri spačila obraz in jo postila napol slepo. (Pravijo, ko je umrla, so vse brazgotine izginile in obraz je zažaren v lepoti.)

Bila je pobočna. Najbolj je ljubila sv. mašo in adoracijo presv. Evharistije je bila njena sreča na zemlji.

Zivila je v svetu, tako podoben našemu:

1. "Dobri ljudje" so bili slabiči, ki so pustili, da je hudo bila prevladovala. (Abortion, pornografija, popuščanje, zaloganje našlih sovražnikov z ženim itd.) Pijanje je delalo divjake še bolj divje. (Ali ni med nami pijancev?)

2. Neprestani boji med indianskimi rodovci so jih uničevali. Če bi Kateri živila sedaj, bi vse dobro razumela. Ona je svetnica za naš čas.

Kateri je imela težko življenje. Z njenim krstom se je začelo preganjanje. Njen stric je podkupil Indijanca, naj navidez napade Kateri, češ, da bi bo odsekal glavo s sekiro. Ni bežala, vdano je čakala udarca, ki bi ji odprl nebesa. Otroci so se ji začeli režali v obraz. Člani družine so jo imenovali lenobo, ker je hodila v cerkev. Skrili so

R. M. Lavoslava

Dežela priseljencev

Združene države Amerike so dejela priseljencev. Nikjer drugega na svetu ni v vsakdanje življenje spojenih toliko različnih ljudstev, kot jih je v Združenih državah.

Večina severnoameriških priseljencev je prišla iz Evrope. Nikjer drugega na svetu ni v vsakdanje življenje spojenih toliko različnih ljudstev, kot jih je v Združenih državah.

Morda bo zanimivo, če ob 200-letnici obstoja naše dežele na vedenju dokumentarno tabelo severnoameriških priseljencev v milijonih in po narodnosti.

EVROPA

Nemčija	6.95
Italija	5.26
Velika Britanija	4.84
Irska	4.72
Avstro-Ogrska	4.31

(Tu so uključeni Slovenci in Hrvati, ki so se priselili v ZDA do leta 1918)

Rusija	3.36</
--------	--------

JANEZ JALEN:

BOBRI
 Druga knjiga
ROD

Res sta Ponirek in Brlez pri poiskala v goščavi prizerno budo veslarila po jezeru in lovila častega lesa. Obrezovanja in s spodraščajočimi mladci ribe dolbenja sta se pa sami lotili. in ptiče. Primanjkovalo je pa Zamudno delo jima nič kaj priprem. So skoraj vse odpeljali z da ni šlo izpod rok. Čas jima je drevaki po Reki navzdol. Trnki krajsala babica, Bela Ovca, ki in osti so pa vse preveč odivisni je vedela mnogo povedati. od slučaja in sreč.

Kako prav bi prišlo sedaj tisto posušeno sadje, ki so ga bili govo količce. Bila je shujšana in pozimi presiti in so se obmetali z njim.

Količce Ostrorogega Jelena je težko čakalo, kdaj dozore jago de in borovnice in češnje in maline in robida.

K sreči je bilo tisto leto dokaj gob. Pridno so jih nabirali, jih peklki in kuhalni in jedli tudi kar surove.

Grčavi Brest je imel skribi čez glavo. Presukani se je vedel do njega, kakor bi bil užaljen, da tudi Brest ni odšel z Ostrorogim Jelenom. Potem bi on, kot najstarejši poglavjarjev sin, ki je stal doma, ukazoval na količu. Naredil bi po svoje, pa četudi bi mati, Jezerna Roža, kaj godrnila. Brest pa ni bil tak.

Kar koli je ukrenil, o vsem se je prej pogovoril z Jezernim, pa tudi Pe-gastega Risa je rad vprašal za nasvet. Brez tega zvestega in skušenega hlapca bi kar ne mogel prebiti. O, ko bi še Lisjak ne nagajal. Sta mu bila pa zato Ponirek in Brlez bolj vdana. Od svita do teme sta bila na nogah in večkrat še ponoči. Vodila sta svoje vrstnike in postajala od dne do dne bolj izvedena.

In sta se kar sama domislila, Ponirek in Brlez. Odpeljala sta nedorasle mladce v goščavo. Komaj vsak tretji izmed njih je nosil s sabo kamnito sekirico. Kresilnikove nožičke so pa vse premogli. Ves dan so trdo delali in skoraj nič jedli. Zvečer so pa priveslali nazaj na količu s polnimi drevaki lipovega licja.

Cez nekaj dni so Beli Ovci zgnili črni kolobarji izpod oči. Drugi dan so ga ženske že pridno sesukavale in pletle mreže razjasnili. Vsa se je razvile. Z njega. Mladci sami pa so odšli nazaj v goščave nabirat svunkinji, dvojčici Svetloko Srhih krepel, ki vzdržujejo, dokler no in Lepolaso Veverko, ki sta se preveč ne napijejo, mreže pri si dolbi vsaka svojo brenko. Le vrhu vode. Drugi pa so nabirali kateri bolj uspe.

Pripravljeno kamenje, katero naj "Pohitita, pohitita!" je prigatnategne mreže proti dnu. Cez nekaj dni je bilo na količu Os-trorogega Jelena dovolj rib. Se-nebo?"

"Cvetoče nebo —?" sta se zapisali so jih bili siti. Ziviljenje se je spet nekako uravnovesilo. Oglasil se je znova smeh. Škoda, da ni bilo Piščalarja doma, Br-nečega Topola, ki bi zabrenkal in zapel.

Najbolj sta pogrešali petja in hiteli odgovarjati mladenci brenkanja dvojčici, Svetloko Svetlocka pa je zaprosila: "Po-Srna in Lepolosa Veverka. In vej nama, babica!"

(Dalje prihodnjic)

The Holy Family Society of the USA
 ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434

Since 1914...

...the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

- Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
- Scholarships for young women aspiring to become nuns.
- Additional scholarships for needy boys and girls.
- Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
- Bowling, basketball and little league baseball.
- Social activities.
- Participating in the Catholic Communications Foundation

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

HOLY FAMILY SOCIETY OF THE U.S.A., D.S.D.

Minutes of the Supreme Board
Annual Meeting January 31, 1976

The Officers of the Supreme Board of the Holy Family Society were notified by letter from Secretary, Robert M. Kochevar, to attend the Annual Meeting on January 31, 1976.

Because of the anticipated rather lengthy meeting of the Board on Saturday, January 31, 1976, our Treasurer and Three Trustees were asked to come in one week earlier on Saturday, January 24, 1976 in order that the audit of the Society's securities could be made on that date.

President Joseph J. Konrad called the meeting to order at 10:00 a.m. Saturday, January 31, 1976.

The President called on the First Vice-President, Ronald Zefran, to open the Meeting with a prayer for the living and deceased members of the Holy Family Society.

In the absence of our Recording Secretary, the President, Joseph J. Konrad, made a motion for our Social Director to take the minutes of the Board Meeting. Motion seconded by Ronald Zefran. Carried.

Our President called on our Social Director to call the Roll of Officers and invited guests.

President, Joseph J. Konrad; First Vice-President, Ronald Zefran; Second Vice-President, Anna Jerisha; Secretary, Robert

I am very pleased to read to you our Financial Report for the Year 1975. It is the best financial statement in the history of the Society. My report to you is as follows:

LEDGER ASSETS FOR THE PERIOD
ENDED DECEMBER 31, 1975

EXHIBIT I

LEDGER ASSETS

Petty Cash	400.00
First National Bank — Misc. Acct.	235,596.26
First National Bank - Benefit Acct.	-0- 237,996.26
Bonds	2,237,293.00
Stocks — Preferred	58,459.92
Stocks — Common	107,025.80
Certificates of Deposits - Sav. and Loan	708,593.40
Policy Loans	58,373.21

Nets Due From Agency

1,831.43

TOTAL 3,409,573.02

LEDGER LIABILITIES

Illinois State Tax	773.62
Social Security Payable	437.28
Withholding Taxes Payable	3,113.10
Reserve For Checks Written Off	1,945.45
Premium Deposit Fund	955.86

TOTAL 7,225.31

Total Net Ledger Assets as of December 31, 1975 3,402,347.71

INCOME FOR THE PERIOD ENDED

DECEMBER 31, 1975

EXHIBIT II

INCOME

PREMIUM INCOME

Life Premiums	459,746.86
Acc. and Health Premiums	2,313,721.94

Total Premium Income 2,773,468.80

INVESTMENT INCOME

Interest On Bonds	104,928.90
Interest On Policy Loans	2,627.38
Interest on Certificates of Deposits	88,887.11
Dividends — Preferred Stock	1,108.77
Interest On Advance Commission	5,895.00
Accrued Interest on Bonds	(- 4,570.34)
Amortization of Bonds	(- 66.65)

Total Investment Income 198,810.17

Income for Period Ended December 31, 1975 2,972,278.97

EXPENSES FOR THE PERIOD ENDED

DECEMBER 31, 1975

EXHIBIT III

EXPENSES

Claims — Death	56,471.00
Disability Benefits	1,759.50
Cash Surrenders and Endowments	40,468.37
Claims — Health and Accident	1,207,717.88

Total Paid to Policyholders 1,306,416.75

COMMISSIONS PAID

Policy Fees	10,370.00
Commissions — Life	79,776.72
Commissions — Health and Accident	548,979.14

Total Commissions Paid 639,125.86

GENERAL EXPENSES PAID

Rent and Utilities	45,277.70
Salaries	227,292.25
Legal Fees	9,184.62
Medical Fees	1,701.00
Inspection Reports	4,149.16
Office Maintenance and Supplies	14,147.16
Travel	4,555.90
Postage, Exp. Telephone and Teleg.	17,282.28
Advertising	8,104.69
Printing	11,638.31
Promotional	5,616.60
Office Equipment	8,284.26
Fraternal Activities	21,055.84
Donations	1,166.50
I. B. M. Service	50,018.00
Official Publication	797.60
Dues and Subscriptions	556.00
Actuarial and Accounting Fees	8,375.00
Insurance	2,348.32
Rental of Safety Dep. and P.O. Box	95.00
Bank Collection Charges	82.19
Board Meeting and Per Diem	1,670.13
Interest on Premium Deposit Fund	42.22

Total General Expenses Paid 443,420.73

TAXES, LICENSE AND FEES PAID

<